

man ikke kan diskutere ting, uden at det skal være løftebrud, synes jeg næsten er for stærkt.

Thomas Adelskov (S):

Så må jeg forstå ministeren derhen, at ministeren mener, vi skal have en god og lang diskussion om dagpengeperiodens længde, men at ministeren agter at holde sit løfte i valgkampen om ikke at røre ved dagpengene, dagpengene er altså fredet. Det må være sådan, jeg må tolke det.

Man kan jo så stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor så sende sådan nogle mærkelige signaler ud til befolkningen om, at man skal skære i dagpengeperioden? Det er da forvirrende for den danske befolkning. På det ene tidspunkt vil regeringen godt løfte sløret for, at de vil skære i dagpengeperioden, på andre tidspunkter må man ikke høre om, hvad de har tænkt sig omkring efterlønnen, og nu svarer ministeren så: Det er bare en diskussion, vi har. Vi har ikke tænkt os at løbe fra løftet, vi gav til vælgerne om at frede dagpengene. Vi har sådan set tænkt os at stå ved det; vi vil bare gerne snakke.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg ved ikke, om det går helt hen over hovedet på hr. Thomas Adelskov, at der føres en livlig debat rundtomkring om beskæftigelsen, om flaskehalsproblemer, om vi kan skaffe arbejdskraft på det ene og på det andet område, og at organisationer fremfører det ene ønske og det andet ønske.

Der vil jeg bare sige, at når vi sidder i en proces, hvor vi analyserer »Flere i arbejde«-jobreformen, analyserer vi jo bl.a. også nogle ting, som vi har vedtaget at vi ikke vil behandle i denne her omgang, men senere. Nu kommer så Velfærdscommissionen muligvis med forslag på det her område, og ligesom vi ikke vil afvise nogen forslag fra Velfærdscommissionen, før vi har set dem, så vil det også være sådan med det her eksempel.

Jeg må stadig sige, at jeg er fuld af forbløffelse over at blive beskyldt for løftebrud ved at deltage i diskussioner om forslag og analyser. Det hører dog trods alt med til almindeligt politisk arbejde, at vi godt kan diskutere alle emner, og at der ikke skal være nogen tabuer i beskæftigelsespolitikken.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der har meldt sig to medspørgere. Hr. Thomas Adelskov har stadig væk ét spørgsmål tilbage,

men det er min agt, medmindre der insisteres, at give de to medspørgere ordet, og så kan hr. Thomas Adelskov slutte, hvis han har lyst.

Den første medspørger er hr. Carsten Hansen.

Carsten Hansen (S):

Jeg blev også noget forundret, da jeg læste beskæftigelsesministerens udmeldinger, og derfor vil jeg spørge: Er det i virkelighed ikke, som hr. Jens Rohde udtrykte det, med efterlønnen som med dagpengeperioden, at det i virkeligheden er et politisk valg? Det er et politisk valg, om man ønsker at have en dagpengeperiode af den længde, vi kender i dag, nemlig 4 år, eller man ønsker at korte den ned. Er det ikke helt afgørende for trygheden blandt lønmodtagerne i det der flexsecurity-system, som statsministeren roser sig voldsomt af, når han er ude i hele verden, at der er den her afgørende tryghed, for vi har jo set i den her regerings levetid og også i andres, at det kan gå op og ned med den beskæftigelse, og det kan gå forholdsvis stærkt?

Så derfor: Er det ikke sådan, at når man sætter det her til debat, så rykker man afgørende ved de aftaler og de løfter, man har givet tidligere?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nej, sådan opfatter jeg det nu ikke. Jeg opfatter det på den måde, at vi skal prøve at analysere alle elementer i beskæftigelsespolitikken. Og selvfølgelig er det da politiske valg. Det var da også politiske valg, da Nyrupregeringerne afkortede dagpengeperioden. Så det ved hr. Carsten Hansen da alt om, at det er et politisk valg, man træffer på et tidspunkt.

Det, jeg bare harcelerer lidt over i blid form her, er, at det skulle være et løftebrud at deltage i debatten om sådan nogle ting, specielt i lyset af, at Socialdemokraterne selv har gennemført forkortelser af dagpengeperioden. Nu har jeg ikke så lang en erindring, men det foregik måske på samme måde som med efterlønnen, at det bare lige kom overnight, så ingen kunne være forberedt på det.

Kl. 17.40

Men sådan arbejder vi ikke i den nuværende regering. Der tager vi tingene til drøftelse, sådan at folk har en chance for at følge med i, hvad der debatteres. Men det betyder jo ikke, at det er vores forslag.